

Danske Miljøadvokater 24. maj 2018

- › Praksis siden sidst
- › v/advokat Britta Moll Bown

Østre Landsrets dom af 26. februar 2018

- › Sagen angik lovliggørelse af en tennisbane opført på en hede beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3.
- › Nærmere bestemt gyldigheden af NMKN afgørelse af 18. december 2015. Nævnet havde ikke givet medhold i klage over Ringkjøbing-Skjern Kommunes påbud af 7. november 2014 om fjernelse af tennisbanen med henblik på retablering af det § 3 beskyttede hedeareal.

Datolinje

- › Maj 2000 - Ringkøbing Amt konstaterede, at tennisbanen var opført.
- › 25. januar 2001 - Ringkøbing Amt meddelte afslag på lovliggørende dispensation.
- › 5. november 2001- Naturklagenævnet stadfæstede afslag på dispensation.
- › 11. august 2004 - Vestre Landsret frifandt NKN.
- › 6. september 2006 - Højesteret stadfæstede Vestre Landsrets dom.
- › 29. marts 2011 -Ringkøbing Skjern Kommune gjorde ejeren opmærksom på det ulovlige forhold.
- › 7. november 2014 - Ringkøbing Skjern Kommune meddelte påbud om fjernelse af tennisbanen.
- › 18. december 2015 - Natur- og Miljøklagenævnet gav ikke medhold i klagen over påbuddet.
- › 3. marts 2017-Retten i Lyngby frifandt nævnet.
- › 26. februar 2018 - Østre Landsret stadfæstede byrettens dom.

UfR2006.3302

- › Højesteret tog i den første retssag stilling til, at det ikke var en sagsbehandlingsfejl at undlade at foretage høring over ændring i en indstilling fra amtets administration til det udvalg i amtet, som havde meddelt afslag på dispensation til tennisbanen. Amtets medarbejder havde oprindeligt været positiv overfor, at der kunne meddeles dispensation, men indstillingen blev ændret, og der blev truffet afgørelse om afslag, uden at ejeren var blevet hørt om dette. I øvrigt blev Østre Landsrets dom stadfæstet.
- › Østre Landsret vurderede, at tennisbanen var et nyt anlæg, som krævede dispensation og lagde vægt på, at tennisbanen ikke havde samme placering på grunden som en tidligere tennisbane, som ikke havde været benyttet eller vedligeholdt fra omkring 1970'erne.
- › Landsretten vurderede, at en tilkendegivelse fra byggesagsbehandleren ved Holmsland Kommune ikke kunne have skabt en berettiget forventning hos ejeren, således at han havde krav på dispensation. Endelig fandt nævnet ikke, at nævnet havde tilsidesat proportionalitetsprincippet eller at der var grundlag til at tilsidesætte nævnets skønsmæssige afvejning.

Spørgsmål om adgang til fysisk lovliggørelse var fortabt ved passivitet

- › Landsretten lagde til grund, at ejeren efter Højesterets dom måtte være klar over, at tennisbanen skulle fjernes – foretog sig desuagtet ikke yderligere. Efter overdragelsen af kompetencen i 2007 blev kommunen først i 2010 bekendt med den ulovlige tennisbane og varslede lovliggørelse i 2011.
- › ”På denne baggrund finder landsretten, at det forhold, at kommunen ikke forud for den 29. marts 2011 kontaktede Michael Kaa Andersen, ikke kan anses for at have givet ham en berettiget forventning om, at tennisbanen alligevel ikke skulle fjernes, jf. herved også naturbeskyttelseslovens § 74, stk. 1, om ejerens pligt til at berigtige ulovlige forhold.”
- › Landsretten tiltrådte også byrettens vurdering af, at det ikke under møder mv. i perioden 2011-2014 var tilkendegivet ejeren, at han ville få dispensation.